

[Risgaard Knudsen.]

skere; ja, selv børn, der sidder ved en åbred eller et bolværk med en snøre, skal nu efter venstres nye opfattelse til at betale en afgift til staten. Her må jeg advare. Jeg er meget betænkelig ved at betrede en sådan vej.

Henry Sørensen: Jeg må måske have lov at svare hr. Risgaard Knudsen først; det han sagde, er jo det, der er lettest at huske, da det er sagt så nylig og så stærkt.

Jeg ved ikke, om venstre har ændret syn på fisketegnet, men vi har det sådan i venstre, og det er da min opfattelse, at det vil fortsat være sådan, at vi ikke er bundet til at have bestemte meninger, heller ikke til dette lovforslag, og jeg håber, det også gælder hr. Risgaard Knudsen og hans gruppe. Jeg var meget glad for hans bemærkning om, at man sagtens kan henvise til, hvad der burde være sket. Det er nemlig rigtigt, hr. Risgaard Knudsen, det kan man gøre, og så skal vi ellers lade det ligge.

Jeg er glad for, at ministeren gav visse tegn til, at vi under udvalgsarbejdet måske kan få formuleret visse ting på en lidt anden måde. Lovforslaget har jo ikke nødvendigvis at skulle være færdigt med det samme, fordi det ligger på tingets bord, og somme tider kan et meget langt og grundigt udvalgsarbejde medføre ændringer.

Jeg er klart enig i ministerens udtalelser om, at saglig argumentation over for Amerika i dette tilfælde har vist sig at være nytteløs, og derfor spørger ministeren det høje ting, om nogen har bedre ideer. Jeg bør måske lidt sagtmødt fremkomme med en enkelt her ved slutningen af behandlingen, nemlig den, at regeringen sagde dels til den amerikanske regering, dels til den offentlighed, der i dag udøver en kraftig propagandavirksomhed, at dette kan og vil vi ikke finde os i. Vi har ikke gjort noget, der strider imod internationale love eller aftaler. Så langt tror jeg at regeringen i hvert fald bør gå, og jeg opfordrer til, at man gør det hurtigst muligt.

Så vil jeg gerne sige om den gamle kæp-

hest, må jeg vel have lov at kalde det, hr. minister, fisketegnene — jeg tager jo små smuler op, når de er der — at der var dog, synes jeg, en lille bedring i ministerens synspunkt, idet han jo nævnte, at man dog kunne snakke med sportsfiskerne, ja, ministeren gik oven i købet så langt som til at foreslå, at man kunne tage dem med i et udvalg. Det er dog for mig et skridt på vejen. Måske kan vi finde en ordning, som er tilfredsstillende på alle områder.

Så har jeg et lille hjertesuk tilbage, hr. minister. Måske har jeg ikke hørt godt nok efter — det forsøger jeg ellers altid at gøre, når ministeren er på talerstolen — men ministeren henviste til, at Færøerne havde deres hjemmestyreform osv., lad mig undlade at lægge så megen vægt på dette, men ministeren glemte Grønland, og da ministeren jo også er Grønlandsminister, ville det have været interessant at høre hans forklaring på, at man i Grønland ikke skal betale afgift.

Formanden: Jeg må gøre opmærksom på, at efter forretningsordenen er personlig tiltale ikke tilladt hverken til ministre eller medlemmer.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Når man her i lovforslaget har friholdt grønlænderne for at betale en sådan afgift, hvad jeg mener er rigtigt, er det, fordi man under kommissionsbehandlinger og under de internationale forhandlinger foreløbig har godkendt det princip, at grønlænderne har en særlig stilling her, og deres fiskeri inden for deres lokale fiskeriterritorium er jo ikke dækket af konventionen. Jeg tror, at sagen om laksefiskeriet og fiskerisituationen i Grønland i det hele taget med al mulig styrke må tilsige os ikke at gøre forholdene vanskeligere for grønlænderne, end de er i øjeblikket for det rent lokale fiskeris vedkommende. Grønlænderne står over for meget, meget vanskelige vilkår i den kommende tid, efter at torskefiskeriet er slået fejl og isen har hindret fiskeri store dele af